

ORDIN nr. 1.710 din 1 noiembrie 2007

privind aprobarea documentației necesare în vederea instituirii regimului de arie naturală protejată de interes național

EMITENT: MINISTERUL MEDIULUI ȘI DEZVOLTĂRII DURABILE

PUBLICAT ÎN: MONITORUL OFICIAL nr. 815 din 29 noiembrie 2007

În temeiul prevederilor art. 8 alin. (4) și ale [art. 11 alin. \(1\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007](#) privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice,

în temeiul [art. 5 alin. \(7\) din Hotărârea Guvernului nr. 368/2007](#) privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului și Dezvoltării Durabile,

ministrul mediului și dezvoltării durabile emite următorul ordin:

ART. 1

Se aprobă Normativul de conținut al documentației necesare în vederea instituirii regimului de arie naturală protejată de interes național, conform anexei care face parte integrantă din prezentul ordin.

ART. 2

Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul mediului
și dezvoltării durabile,
Silviu Stoica,
secretar de stat

București, 1 noiembrie 2007.

Nr. 1.710.

ANEXĂ

NORMATIVUL DE CONȚINUT

al documentației necesare în vederea instituirii regimului de arie naturală protejată de interes național

Propunerile pentru desemnarea unor noi arii naturale protejate de interes național se vor face ținându-se cont de următorul normativ de conținut al documentației.

A. Criterii de selecție care stau la baza desemnării unor arii naturale protejate

Criteriile care se au în vedere în procesul de selecție a unor zone pentru a deveni arii naturale protejate sunt:

1. Importanța pentru mediu. În cadrul acestui criteriu trebuie să fie făcută o descriere a caracteristicilor naturale ale terenului (folosința actuală), din care să rezulte importanța conservării acestui teren la nivel național (de ce este nevoie ca acest teren să fie conservat la nivel național). De asemenea, trebuie luate în considerare

importanța speciilor de plante și animale sălbatice, precum și populațiile care există în interiorul sitului. Alături de acestea pot fi luate în considerare și alte servicii de mediu generate de zona respectivă, cum sunt: sursă de apă, frumusețea peisajului, fixarea de carbon, prevenirea eroziunii solului și altele. În cadrul acestui criteriu există 3 categorii de zone care pot fi declarate arii naturale protejate:

- zonele care au valoare intrinsecă datorită beneficiilor de mediu produse de către resursele naturale în interiorul limitelor lor. Aceste zone pot să conțină specii sau ecosisteme-cheie, să ofere protecție pentru surse de apă etc.;

- zonele care sunt menținute în starea lor naturală și care au o localizare strategică pentru un coridor ecologic sau pentru alt sit, chiar dacă beneficiile ecologice din interiorul limitelor lor nu sunt foarte importante. Acestea sunt importante pentru rețeaua de arii naturale protejate datorită rolului lor de conectivitate între siturile-cheie ale rețelei naționale de arii naturale protejate, ca un concept de protecție integrată. De exemplu, speciile de floră și faună din aceste terenuri nu sunt unice și nici nu necesită o protecție deosebită în raport cu alte arii naturale protejate, totuși conservarea lor este esențială în vederea menținerii conectivității unor coridoare ecologice sau a integrității ecosistemelor din interiorul unei arii naturale protejate;

- zonele care au fost degradate anterior, dar sunt valoroase pentru localizarea lor, cum sunt zonele din vecinătatea ariilor naturale protejate mai mari sau a coridoarelor ecologice și care au potențial de reconstrucție ecologică, de exemplu Lunca Dunării.

De asemenea, în funcție de importanța sau rolul acțiunilor de protejare se disting:

- zone identificate pentru a proteja calități naturale deosebite, cu absența intervenției antropice;
- zone cu rol în protejarea unor zone de semnificație națională și internațională naturale și pitorești;
- zone care conțin mostre reprezentative de regiuni naturale mari, în care habitatele sunt importante din punct de vedere peisagistic, recreațional etc.;
- zone cu rol în conservarea habitatului unor specii importante;
- areale care au rolul de a conserva zone având cel puțin două treimi în stare naturală.

2. Localizarea. Așa cum s-a indicat în primul criteriu, sunt preferate zonele localizate în arealele prioritare pentru conservare la nivel național. Astfel, este de dorit ca propunerile să aibă în vedere acele zone care sunt la limita sau în apropierea ariilor naturale protejate sau acelea care sunt localizate în coridoarele ecologice. De asemenea, sunt preferate acele zone care au fost desemnate ca situri Natura 2000 sau care au alte desemnări internaționale (rezervații ale biosferei, situri Ramsar, situri ale patrimoniului universal, geoparcuri, IBAs etc.).

3. Mărimea sitului. Este de dorit ca ariile naturale protejate să aibă o mărime minimă, care să poată asigura protecția zonei propuse; totuși trebuie evitat riscul de a lăsa în afară zone mici, dar importante pentru conservare. Din acest motiv, mărimea sitului nu este

un criteriu relevant care să demonstreze importanța zonei pentru mediu. Din punct de vedere al mărimii sitului se pot distinge:

- arii naturale cu suprafață mare, cuprinse între câteva zeci și câteva sute de hectare; în cadrul acestor categorii de arii protejate pot fi cuprinse parcurile naționale, parcurile naturale, rezervațiile naturale etc.;

- arii naturale cu o suprafață medie, între câteva hectare și câteva zeci de hectare; din această categorie pot fi amintite rezervațiile științifice, rezervațiile naturale etc.;

- arii naturale cu suprafață mică, având o mărime de cel mult câteva hectare; aceste areale sunt reprezentate în special de monumente ale naturii, dar și de rezervații de mici dimensiuni, cu precădere rezervații cu caracter speologic, geologic etc.

4. Forma de proprietate. Aceasta are o semnificație deosebită în selecția și administrarea zonelor protejate. Deși cele mai multe din suprafețele din ariile protejate se află în proprietate publică, nu sunt excluse nici suprafețele proprietate privată sau mixtă, acestea oferind mai multe surse financiare sau răspunzând unor cerințe proprii diferitelor perimetre.

5. Obiectivele de conservare. Cel care face propunerea unei noi arii naturale protejate trebuie să stabilească/să specifice clar scopul/obiectivul pentru care aria naturală protejată este propusă și de ce această propunere este relevantă pentru prioritățile sistemului național de arii naturale protejate. Care sunt speciile sau ecosistemele pentru care se dorește protejarea acestei zone? Care sunt obiectivele? Trebuie să precizeze dacă importanța pentru mediu a zonei propuse coincide cu obiectivele de conservare propuse de inițiator sau cu cele ale proprietarului ori administratorului terenului. De exemplu, dacă o zonă este importantă pentru populația de urși, unul din obiectivele de conservare trebuie să fie protecția populației și a habitatului acesteia. Dacă aceste obiective concură cu obiectivele de conservare ale sistemului național de arii naturale protejate, atunci zona poate fi declarată arie naturală protejată. Scopul pentru care se creează aria naturală protejată va avea în vedere:

- protecția, în care principalul obiectiv al protejării este conservarea habitatului și a speciilor existente aici și în care singura activitate permisă este cea de cercetare;

- protecția și utilizarea durabilă, în conformitate cu fiecare categorie de management al ariei naturale protejate, în care alături de protecție sunt admise și anumite activități, cum ar fi activitățile turistice (ecoturism), alte activități economice tradiționale desfășurate de comunitățile locale din interiorul ariilor protejate (de exemplu, pășunat, exploatare forestieră etc.).

6. Managementul viitor. Acesta trebuie să reprezinte o descriere detaliată a activităților care se vor desfășura în interiorul sitului în viitor. De asemenea, trebuie inclusă o descriere a măsurilor de management care urmează să fie luate în concordanță cu obiectivele ariei naturale protejate. După modul de conservare a biodiversității, ariile naturale protejate se clasifică în:

- arii naturale protejate în cadrul cărora nu sunt necesare intervenții manageriale;

- arii naturale protejate în cadrul cărora sunt necesare

intervenții active din partea autorității de management (de exemplu, pentru reconstrucția ecologică a unor zone).

Nivelul la care se exercită managementul determină clasificarea zonelor protejate în:

- zone în care managementul este al autorității cu cea mai înaltă competență având jurisdicție la nivel național (de exemplu, un minister);

- areale în care managementul se exercită la nivel național, aparținând guvernului național sau altui nivel guvernamental (de exemplu, o agenție guvernamentală);

- perimetre în care managementul aparține unor organizații nonprofit, regii autonome, corporații sau organisme private;

- teritorii cu un management mixt aparținând unui mozaic de proprietari publici și privați, existând o varietate de regimuri de administrare.

7. Nivelul de desemnare. În această categorie pot fi cuprinse:

- arii naturale protejate desemnate la nivel local prin acte normative ale autorităților publice locale (nu fac obiectul acestui act normativ);

- arii naturale protejate desemnate la nivel național, care pot forma rețeaua de arii naturale protejate a unei țări (rezervații științifice, parcuri naționale, monumente ale naturii, rezervații naturale, parcuri naturale);

- arii naturale protejate desemnate la nivel internațional de către organisme abilitate în acest sens: rezervații ale biosferei, situri ale patrimoniului mondial, zone umede de importanță internațională - situri Ramsar, geoparcuri, situri Natura 2000 (nu fac obiectul acestui act normativ).

8. Destinația pentru turism. Din acest punct de vedere se disting:

- arii naturale protejate în care turismul este interzis sau reglementat în mod strict (cum este cazul rezervațiilor științifice);

- areale în care accesul publicului se face printr-un control riguros (zone de protecție strictă, zone de protecție integrală, peșteri, zone sălbatice etc.);

- zone în care turismul reprezintă o activitate curentă (parcuri naturale).

Față de cele prezentate, în teoria și practica de specialitate se întâlnesc și alte modalități de structurare a ariilor protejate, determinate de nevoile de gestiune a resurselor sau de legislația specifică fiecărei țări. Acestea atestă diversitatea zonelor, pe de o parte, și interesul de care ele s-au bucurat, pe de altă parte.

B. Cerințe pe care trebuie să le îndeplinească un sit pentru a fi desemnat ca arie naturală protejată

În procesul de selecție a unor areale, pentru ca acestea să fie protejate, se stabilesc o serie de cerințe, condiții pe care trebuie să le îndeplinească zonele, și anume:

- Arealul biogeografic:

- existența unor specii de floră și faună, caracteristici naturale rare sau reprezentative etc. pentru o "regiune" biogeografică (de exemplu, o pădure de stejar în zona de câmpie);

- existența unor elemente de unicat sau a unor trăsături geologice/naturale extraordinare.

- Calitățile ecologice:
 - procese ecologice sau sisteme de susținere a vieții;
 - integritatea sau gradul în care arealul cuprinde un întreg ecosistem, de sine stătător sau în asociație cu alte arii protejate, capabil să asigure menținerea habitatelor/speciilor pe termen lung;
 - diversitatea habitatelor;
 - prezența unor habitate pentru specii rare, vulnerabile sau aflate în pericol;
 - prezența unor areale "pepiniere" sau de reproducere (de exemplu, locuri de cuibărit etc.);
 - prezența unor areale de hrănire, înmulțire sau odihnă;
 - existența unui habitat rar sau unic pentru o anumită specie;
 - gradul diversității genetice în interiorul speciilor.
- Autenticitatea, respectiv măsura în care arealul a fost conservat sau nu a fost subiectul schimbărilor provocate de om.
- Importanța economică, respectiv contribuția economică potențială a sitului datorată protecției acestuia (de exemplu, protecția unui areal pentru recreere, existență, utilizarea sa în beneficiul comunității locale, aprecierea de către turiști sau alte categorii de persoane ori a unui refugiu pentru cuibărit, areal sau sursă pentru specii importante din punct de vedere economic).
- Importanța socială se regăsește prin faptul că există sau reprezintă o valoare potențială pentru comunitățile locale, naționale sau internaționale, deoarece are calități recreative, istorice, de patrimoniu, tradiționale, estetice și educaționale semnificative.
- Importanța științifică este dată de valoarea pentru cercetare și monitorizare.
- Importanță națională sau internațională:
 - existența unei desemnări naționale sau internaționale;
 - potențial pentru a fi inclus într-un sistem național sau internațional.
- Posibilitate de realizare din punct de vedere practic:
 - gradul de izolare față de influențele distructive din afară;
 - acceptabilitate socială și politică, gradul de sprijin din partea comunității;
 - accesibilitate pentru educație, turism și recreere;
 - compatibilitate cu utilizatorii existenți, în particular cu localnicii;
 - ușurința aplicării măsurilor de management sau compatibilitatea cu regimuri de management existente.
- Dualitate sau replică, ce rezidă în faptul că zonele protejate, în particular atunci când sunt mici, pot fi subiectul unor influențe devastatoare distructive, deopotrivă din partea omului sau a naturii, de exemplu prin pășunatul intensiv într-o zonă montană cu specii de floră rare. Prin urmare, este de dorit ca acolo să se creeze un areal protejat mai mare, prezervând astfel mai multe habitate, nu numai un simplu tip de ecosistem major, într-un sistem reprezentativ.

C. Criterii de selecție a siturilor în funcție de categoria de management

Selecția ariilor naturale protejate de interes național în funcție de categoria de management se face în mod diferențiat, pornindu-se de la obiectivele specifice fiecărei categorii în parte. Astfel,

criteriile pentru selecția ariilor naturale protejate în funcție de categoria de management propusă de Uniunea Internațională pentru Conservarea Naturii (UICN) sunt:

- Rezervații științifice (categoria I UICN):

- arealul trebuie să fie suficient de mare pentru a asigura integritatea ecosistemelor sale și pentru a realiza obiectivele de management pentru care este protejat;
- arealul trebuie să fie în mod semnificativ ferit de intervenția directă a omului și capabil să rămână așa;
- conservarea biodiversității acestui areal trebuie să fie realizată prin protecție, fără să necesite intervenții manageriale asupra sa sau asupra peisajului (cum este în cazul categoriei IV).

- Parcuri naționale (categoria a II-a UICN):

- arealul trebuie să conțină mostre reprezentative de regiuni naturale mari, trăsături sau peisaje, în care speciile de plante și animale, habitatele și siturile geomorfologice sunt importante din punct de vedere spiritual, peisagistic, educațional, recreațional și turistic;

- arealul trebuie să fie suficient de mare pentru a conține unul sau mai multe ecosisteme intacte, nealterate material de ocuparea și exploatarea curentă umană.

- Monumente ale naturii (categoria a III-a UICN):

- arealul trebuie să conțină una sau mai multe trăsături de importanță semnificativă (trăsăturile naturale potrivite includ cascade spectaculoase, peșteri, cratere, locuri fosilifere, dune de nisip și trăsături marine, împreună cu fauna sau flora unică ori reprezentativă; trăsăturile culturale asociate pot include picturi rupestre, faleze înalte fortificate, situri arheologice sau situri naturale care prezintă o importanță deosebită pentru comunitatea locală);

- arealul trebuie să fie suficient de mare pentru protejarea integrității trăsăturilor și legăturilor cu zonele imediat înconjurătoare.

- Rezervații naturale (categoria a IV-a UICN):

- arealul trebuie să joace un rol important în protecția naturii și supraviețuirea speciilor (de exemplu, zone de cuibărit, zone umede, guri de vărsare a unor râuri, pășuni, păduri, albiile de râuri, tinoave, chei, habitat al unor specii protejate etc.);

- arealul trebuie să fie acolo unde protecția habitatului este esențială pentru prosperitatea florei de importanță națională sau locală ori pentru fauna locală sau migratoare;

- conservarea acestor habitate și specii poate depinde de intervenția activă prin măsuri de management pentru a asigura menținerea habitatelor și/sau în vederea protejării anumitor specii, grupuri de specii sau comunități biotice;

- mărimea acestui areal poate depinde de suprafața necesară speciilor pentru a fi protejate și poate varia de la dimensiuni relativ mici la dimensiuni foarte mari.

- Parcuri naturale (categoria a V-a UICN):

- arealul trebuie să posede peisaje (ecosisteme) de o calitate pitorească deosebită, cu diverse habitate asociate, faună și floră, împreună cu manifestări unice sau tradiționale ale modului de utilizare a terenului și comunități sociale locale care au dovedit de-a lungul

timpului creativitate în ceea ce privește realizarea așezărilor umane, datinile/obiceiurile locale, mijloacele de existență și credințele.

D. Studiul de fundamentare științifică necesar în vederea instituirii regimului de arie naturală protejată trebuie să conțină:

Studiul de fundamentare științifică în vederea instituirii regimului de arie naturală protejată trebuie să fie structurat ținând cont de următoarele aspecte:

1. Numele ariei protejate (de preferat, preluat din toponimia locală sau adaptat după aceasta).

2. Categoria propusă pentru aria naturală protejată (conform prevederilor [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2007](#) privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice).

3. Obiectivul ariei protejate (succint, scopul pentru care se propune conservarea ariei).

4. Localizarea:

4.1. coordonatele geografice și coordonatele Stereo 1970 ale centrului ariei, iar la ariile relativ întinse, și ale limitelor, pe direcția punctelor cardinale sau în punctele de inflexiune;

4.2. încadrare/acoperire în sistem UTM (caroiaj 10 x 10 km, 50 x 50 km);

4.3. descrierea narativă a limitelor ariilor (se vor lua în considerare repere identificabile în teren, fie naturale, fie realizate de om; în cazul bazinelor acvatice, se va trasa o linie imaginară paralelă cu malul, la circa 20 m de acesta, la cota maximă a apei);

4.4. situația cadastrală. Regimul de proprietate al terenurilor (se vor evita pe cât posibil arii aflate în proprietate particulară);

4.5. suprafața;

4.6. localitatea, județul;

4.7. unitatea fizico-geografică;

4.8. căile de acces.

5. Caracterizarea ariei protejate:

5.1. descrierea aspectului general al ariei;

5.2. structura geologică (se va detalia în cazul rezervațiilor geologice);

5.3. sol (pedologie);

5.4. ape (hidrologie);

5.5. climat local;

5.6. flora și vegetația:

● speciile de plante pentru care se propune înființarea ariei protejate;

● specii rare și periclitate, conform Listei Roșii.

Specii/subspecii/varietăți endemice. Specii cu importanță fitogeografică. Specii ocrotite prin convenții internaționale sau prin legislația națională. Specii de interes comunitar;

● asociații vegetale. Ecosisteme/habitate naturale (cu sublinierea celor prioritare sau de interes comunitar). Tipuri de habitate listate în anexele la [Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007](#) ;

● ecosisteme antropogene;

● modificări/evoluții/alterări recente ale ecosistemelor locale;

5.7. fauna:

● specii de animale pentru a căror ocrotire se propune instituirea

ariei protejate (prezentare pe grupe de animale);

- specii rare, vulnerabile, periclitate. Specii/subspecii endemice (Se vor marca.) Specii ocrotite prin convenții internaționale sau prin legislația națională. Specii de interes comunitar;

- la păsări se vor diferenția speciile clocitoare de cele neclocitoare;

- la mamifere și păsări se vor include date asupra efectivelor speciilor.

NOTĂ:

Se vor aborda/dezvolta acele paragrafe care corespund cu profilul ariei propuse spre protejare.

6. Zonarea internă (opțional). Propunerea unei/unor zone de protecție strictă și/sau de protecție integrală pe cuprinsul ariei protejate, argumentată. Pentru rezervații științifice este nevoie de documentații separate.

7. Starea ariei, presiune antropică, amenajări și/sau construcții existente și proiectate (în plus, situația din zona înconjurătoare; existența unor obiective care ar putea avea influențe negative asupra ariei).

8. Măsuri minimale propuse în vederea conservării ariei.

ANEXE

a) Hartă generală (a țării, a județului) cu marcarea locației ariei.

b) Hartă topografică/geomorfologică, la o scară convenabilă, în funcție de întinderea ariei (de exemplu, 1:5.000, 1:25.000). Limitele vor fi realizate în sistem GIS proiecție Stereographic 1970. Marcarea zonării interne, dacă se propune o asemenea zonare. Se vor anexa temele (shape-urile) limitelor sau ale altor repere ale ariei naturale protejate, în format digital, ca vectori cu referință geografică în format electronic.

c) Harta amenajamentelor silvice (la arii situate integral sau parțial în fond forestier), plus lista unităților de producție/amenajistice incluse în aria propusă.

d) Categoriile de folosință ale terenurilor, cu evidențierea tipului de proprietate al acestora (opțional, hartă după modelul Agenției de Plăți și Intervenții în Agricultură, cu evidențierea proprietarilor).

e) Hartă geobotanică [distribuția fitocenozelor/asociațiilor identificate (în cazul unor suprafețe restrânse) sau a alianțelor de vegetație (la suprafețe mari)] - opțional.

f) Hartă cu localizarea speciilor-țintă (plante, animale) - opțional.

g) Alte hărți specifice (de exemplu, geologică, pedologică, hidrografică etc.) - opțional.

h) Fotografii de ansamblu și de detaliu - opțional.

i) Date de identificare a celui care propune (instituția colectivul care a întocmit documentația - coordonator - date de contact).

j) Punctul de vedere și/sau avizul autorității/autorităților publice locale. Punctul de vedere al direcției silvice, al direcției

agricole, al societăților comerciale implicate sau al proprietarilor și/sau al administratorilor terenurilor, după caz.

k) Avizul Academiei Române - Comisia pentru Ocrotirea Monumentelor Naturii

l) Data. Semnătura. Parafa (pentru documentații transmise de instituții sau alte persoane juridice).

E. Formular standard pentru caracterizarea ariei naturale protejate

ROMÂNIA
MINISTERUL MEDIULUI ȘI DEZVOLTĂRII DURABILE

Direcția protecția naturii, biodiversitate, biosecuritate

FORMULAR STANDARD
pentru caracterizarea ariilor naturale protejate

T

1. Denumirea ariei naturale protejate:

--

2. Codul ariei naturale protejate*1)

--

*1) Va fi atribuit de autoritatea publică centrală care răspunde de ariile naturale protejate.

3. Încadrarea teritorial-administrativă

Județul/județele
Localitatea/localitățile pe al cărora teritoriu administrativ se află aria

4. Categoria și tipul ariei naturale protejate (marcați cu x)

--

8. Localizarea geografică

8.1.						
Coordonate geografice		N	S	E	V	Central
	Latitudine					
	Longitudine					

8.2.						
Indicativul hărților topografice	1:25.000					
	1:5.000					
	Altă scară					

8.3.			
Delimitare descriptivă*2)	Limita	Descrierea	
	N		
	NE		
	E		
	SE		
	S		
	SV		
	V		
	NV		

*2) Se va face o descriere narativă a limitelor, având ca model descrierea din actele normative adoptate anterior (de exemplu, [Hotărârea Guvernului nr. 230/2003](#) privind delimitarea rezervațiilor biosferei, parcurilor naționale și parcurilor naturale și constituirea administrațiilor acestora, cu modificările ulterioare,

Hotărârea

Guvernului nr. 2.151/2004 privind instituirea regimului de arie naturală protejată pentru noi zone etc.).

9. Căile de acces (marcați cu x)

CFR	CFE	DN	DJ	DL	DF	DA	T

Detaliere:

Localități apropiate:

10. Încadrarea în Regiunea Biogeografică Europeană (conform regiunilor

biogeografice europene existente în țara noastră):

☐	☐	☐	☐	☐
Alpină	Continentală	Panonică	Stepică	Pontică

11. Încadrarea în Euroregiunea României (conform Strategiei naționale pentru conservarea biodiversității)

Nr.	Euroregiunea	
1.	Carpații Orientali	
2.	Carpații Meridionali	
3.	Munții Banatului	
4.	Munții Apuseni	
5.	Podișul Transilvaniei	
6.	Subcarpații Getici	
7.	Subcarpații de Curbură	
8.	Podișul Sucevei	
9.	Dealurile Banatului	
10.	Dealurile Crișanei	
11.	Câmpia Someșului	

12.	Câmpia Banatului și Crișurilor	
13.	Câmpia Moldovei	
14.	Podișul Central al Moldovei	
15.	Podișul Getic	
16.	Câmpia Găvanu-Burdea	
17.	Silvostepa Câmpiei Române	
18.	Stepa Câmpiei Române	
19.	Podișul Dobrogei	
20.	Lunca inundabilă a Dunării	
21.	Delta Dunării	
22.	Marea Neagră	

12. Localizarea biogeografică

7
+
+
+
J

Coordonate			
biogeografice			

13. Criterii de identificare a habitatelor (marcați cu x)

13.1	
Vegetație	
Alpină	
Subalpină	
Pădure	
Pajiști	
Pășuni	
Fânețe	

Stâncării	
Dune	
Sărături	
Stepă	
Zone umede	
Mlaștini/turbării	

13.2

Geomorfologice	
Munte	
Platou	
Piemont	
Podiș	
Deal	
Câmpie	
Terasă	
Luncă	
Râu	
Lac	
Baltă	
Litoral	
Mare	
Izvor	
Căldare glaciară	
Chei	

Defileu	
Peșteră	
Relief carstic exogen	
Dune de nisip	
Stâncării	

13.3	
Geologice	
Domeniul cristalin	
Domeniul sedimentar	
Domeniul eruptiv	
Izvor termal	
Izvor mineralizat	
Emanații de gaze și noroi	
Alte aspecte postvulcanice	
Fereastră geologică	
Petec de acoperire	
Olistolite	
Aflorimente	
Depozit fosilifer	
Aspecte mineralogice rare	

14. Principalele tipuri de habitate din aria naturală protejată
(marcați cu x)

—	Tipuri majore %		Suprafața		
—	Habitat de				

coastă					
maritime					
umede					
arbuști/					
tufișuri					
Păduri					
Stâncării					
Peșteri					
Altele					
TOTAL					

15. Caracterizarea generală a ariei naturale protejate (descriptiv)

I. BIOTOPUL

a) Aspecte geologice/geomorfologice

b) Aspecte pedologice

c) Aspecte hidrologice

d) Aspecte climatologice

II. BIOCENOZA

a) Vegetația

b) Fauna

16. Specii protejate

Grup major protejate*)	Nr. specii **)	Lista speciilor
Mamifere		
Păsări		
Reptile		
Amfibieni		

Pești			
Nevertebrate			
Plante			

Pentru fiecare specie se vor menționa:

*) (în paranteză) convențiile internaționale sub a căror protecție se găsește:

Bdv - Convenția de la Rio de Janeiro ([Legea nr. 58/1994](#))

Ber - Convenția de la Berna ([Legea nr. 13/1993](#))

Bon - Convenția de la Bonn ([Legea nr. 13/1998](#))

C - Convenția CITES ([Legea nr. 69/1994](#))

DH - Directiva Habitatare 92/43/CEE

DP - Directiva Păsări 79/409/CEE

***) pentru fiecare specie se va menționa categoria de vulnerabilitate:

v - vulnerabile

p - periclitare

r - rare

e - endemice.

17. Specii endemice de plante (marcați cu x)

Nr. populației	Denumirea științifică	Denumirea populară	Starea			
			Favorabilă		Nefavorabil	
			Ca areal	Ca efective	În declin	În declin
					ca areal	ca
1.						

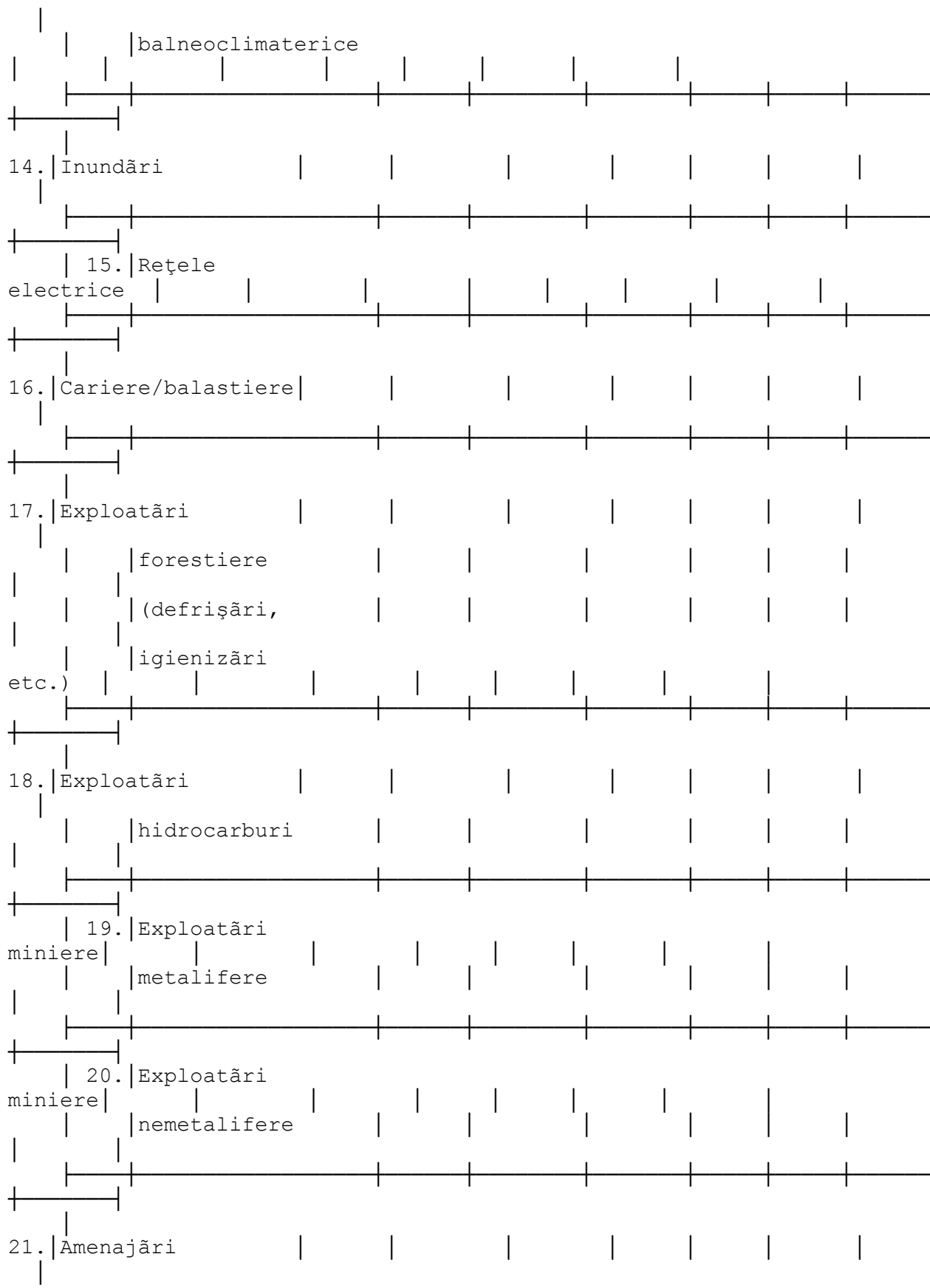
18. Specii endemice de faună (marcați cu x)

Nr. populației	Denumirea științifică	Denumirea populară	Starea			
			Favorabilă	Nefavorabil	declin efectiv	Ca areal
1.						

19. a) Activități care se desfășoară în perimetrul ariei naturale protejate (marcați cu x)

Nr. impactului crt. ariei protejate	Activități	Exis- tente	Tradiți- onale	Permise	Perma- nent	Peri- odic	Spora-	Caracterul
								negativ asupra naturale
1.	Pășunat							
2.	Agricultură							
3.	Tratamente							

		agrochimice							
	4.	Apicultură							
apă	5.	Folosințe de							
	6.	Irigare							
	7.	Desecări							
	8.	Piscicultură							
	9.	Pescuit							
10.	Amenajări								
		hidrotehnice							
11.	Prelucrarea								
		lemnului							
12.	Amenajări								
		turistice							
13.	Amenajări								

19. b) Activități care se desfășoară în afara perimetrului ariei naturale protejate și care exercită un impact negativ asupra acestora (marcați cu x)

Nr. influență cauzează impactul	Sursa care cauzează impactul	Polunatul	Tipul de Caracterul (poluare)							impac
			Atmos- ferică	Ape	Soluri	Sonoră	Radio- activă	Perma- nent		
Accidental										

20. Aspecte de deteriorare (marcați cu x)

Deteriorarea deteriorării	Caracterizarea						
	Cauza	Stadiul			Dinamica		
Evoluția	Natu- rală	Antro- pică	Inci- pient	Avan- sat	Degra- dat	Stați- onară	
Periodică							Continuă

21. Regimul terenurilor (marcați cu x)

Situația	Forma

de		cadastrală								proprietate				Categoria de folosință			
Ar	Nr. Np par- (ha)	Suprafața (m)	Lungimea	DPN	DPJ	DPL	PJ	PF	Mixt	Pd	Ps	F	Lv	Vi			
	celei																

22. Administrarea ariei naturale protejate (marcați cu x)

22.1

st.	Regii	ONG	S.C.	S.A.	AT	Personale	Proprie-						
1												fizice	taru

22.2

de	Calitatea Lege administrator	HG	OM	CJ	CL
	este				
stabilită	prin:				

22.3

Plan de management | Există și se

aplică			
aplică		Există, dar nu se	
există		Nu	

22.4

când		Permanent	Periodic și specificat
	Supraveghere		
	Pază		

22.5

Neplanificat			Planificat
Controlul			
		MMDD	
Română		Academia	
		GNM	
		APM	
		Alte	

organe					
22.6					
servații	Amenajări/dotări		Existente	Necesare	Obs
Împrejmuire					
Panouri de avertizare/atentionare					
Panouri explicative					
Panouri pentru orientare (hărți)					
Clădiri administrative					
Stațiuni științifice					
Centre de vizitare/informare					
Clădiri pentru pază/supraveghere					
Amenajări pentru observare/supraveghere					
Bariere					
Puncte de					

intrare							
Poteci/drumuri pentru vizitare							
Trasee turistice marcate							
Locuri de campare							
Amenajări pentru colectarea deșeurilor							
Vetre de foc							
Altele	Delimitare						

23. Bibliografia și documentația existentă referitoare la aria naturală protejată

24. Datele instituției care completează formularul

Denumirea instituției			
Adresa			
Tel/Fax/E-mail			
Persoana care completează			

formularul	
Data	

25. Anexe grafice

- 25.1. Harta ariei naturale protejate (la o scară convenabilă)
- 25.2. Harta cu aspecte administrative, la o scară convenabilă
- 25.3. Harta vegetației, la o scară convenabilă
- 25.4. Harta silvică, cu evidențierea unităților amenajistice (dacă este cazul)
- 25.5. Harta zonării interne (dacă este cazul)
- 25.6. Harta apelor de suprafață, la o scară convenabilă
- 25.7. Fotografii

ST

F. Modul de transmitere a documentației

Documentația se depune la autoritatea publică centrală care răspunde de ariile naturale protejate, în vederea promovării acesteia prin actul normativ specific. Documentația se va depune în două exemplare (atât pe hârtie, cât și pe suport electronic C D, DVD etc.). Formatul electronic va conține toate informațiile furnizate pe hârtie, inclusiv hărțile. Pentru documentațiile transmise anterior intrării în vigoare a prezentului ordin nu se aplică prevederile acestuia.